

Dokumenter om fuglekongen og skiven fra 2023

Roskilde, den 2. juli 2024

Dette hæfte indeholder dokumenter om fuglekongen fra 2023, hans malede skive samt levnedbeskrivelser for kunstnerne der har bidraget til udførelsen af skiven. Hæftet indeholder tillige fuglekongens tale til Danmarks Majestæter, der blev fremført på fugleskydningsdagen tirsdag den 2. juli 2024.

Hæftet er udarbejdet for fysisk at følge skiven.

Hele materialet ligger tillige på Roskilde og Omegns Fugleskydningssselskabs hjemmeside, www.roskildefugleskydning.dk.

Henrik Brandt

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side

Levnedsbeskrivelse af fuglekonge Henrik Lundgren Brandt	1 - 8
Fuglekongens historie og anekdoter	9
Beskrivelse af fuglekongeskiven for 2023	10
Fuglekongens og skivens data til Roskilde Museum	11 - 14
Levnedsbeskrivelse af kunstmaler Anne Elisabeth Sanddal Koldsø	15 - 16
Levnedsbeskrivelse af guldsmed Henrik Enig	17 - 19
Levnedsbeskrivelse af tømrermester Kim Juel Gregersen	20
Fuglekongens tale til Danmarks Majestæter 2024	21 - 22

Levnedbeskrivelse af fuglekonge Henrik Lundgren Brandt

Hjemmesideredaktør, revisor og ekstern bogholder. Født 23. februar 1959.

CV i Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab:

Indballoteret den 11. marts 2002 ved købmand Erik Sundstrøm som proponent.

Fanebærersuppleant fra 2007 til 2013.

Redaktør for hjemmesiden fra 2008.

Mulktmandsuppleant fra 2009 til 2022.

Suppleant for bestyrelsen fra 2011 til 2013.

Kongeskytte i 2012.

Vinder af skydning på Ryegaard Gods i 2012.

Medlem af bestyrelsen fra 2013. Næstformand i perioden 2013 til 2018.

I 2024 gav fuglekongen sin levnedbeskrivelse til selskabet. Den lyder således:

Jeg kom til verden på Sankt Maria Hospital i Roskilde den 23. februar 1959. Min mor var husholdningslærerinde Lis Brandt, født Jakobsen i Gråsten i 1933. Min far var elektriker Jørgen Lundgren Brandt, født i Roskilde i 1935. Familien bestod tillige af min to år ældre søster. Hele min barndom boede jeg på Møllehusvej 107, på hjørnet af Hedegade.

Min mor

Min mor var den kærligste og sødeste, der fandtes i verden. Desværre blev hun syg, da jeg var tre år. Det prægede mig meget. Trods min unge alder tænkte jeg på, om hun skulle dø. Det skete også alt for tidligt. Hun var blot 32 år og jeg 6, da hun gik bort.

Efter at have haft gigtfeber som helt ung, medførte det en utæt hjerteklap. Hjertet bliver belastet, når hjerteklapperne er utætte, og til sidst kunne det ikke klare det længere. I dag ville en utæt hjerteklap let kunne udskiftes ved en operation. Desværre var lægevidenskaben ikke så langt fremme i 1965.

Tiden læger ikke alle sår. Små børn skal ikke miste en forælder. Det vil kræve en ekstraordinær omsorgsindsat fra den tilbageværende. Man kan vel ikke sige jeg er i sorg i dag, men noget sidder i mig. Min mor er dagligt i mine tanker. Der er et hul i mit liv.

Min far

Man kan ikke forpligte mennesker udover egne evner og man må forstå, at hvert enkelt menneske har sit med i "rygsækken" og handler på det, man tror er rigtigt.

Jeg er sikker på, at min far livet igennem ville det "rigtige"- også for sine børn. Det var bare ikke altid, det der kom til udtryk.

Min far var en mand, der var stærkt styret af egne behov. Han var en mand, der mente at den der

råber højest, har ret. Tillige så han pædagogik og korporlig afstraffelse som to sider af samme sag. Jeg kan her citere Kong Frederik i hans tale til sine forældres sølvbryllup i 1992. Henvendt til sin far, Prins Henrik, sagde han: "Man siger, at den, man elsker, tugter man. Vi tvivlede aldrig på din kærlighed".

Min far var uddannet elektriker, men kom noget omkring gennem livet. Som ganske ung etablerede han "Støvsugercentret" i en lille kælderforretning i Hersegade 34. Samtidig blev opført et udstillingsvindue i privatboligen. Siden havde han en rimelig stor elinstallatørforretning med salg af hårde hvidevarer i Centrumgården, Gullandstræde 8. Han fik interesse for elektronisk musik og bestred opgaver som pladeproducer i hjemmets kælder. Her var det musik på elorgel der blev indspillet. Det endte med han skiftede de hårde hvidevarer ud med salg af elorgler på Helligkorsvej 6. Siden blev det til højtalere, diskoteksanlæg, antenneanlæg og andet inden for den elektroniske branche. Virksomheden "Brandt Electronic" fortsatte selv om han i 1978 omdannede forretningslokalet til "Sct. Jørgens Grill", hvor personalet serverede grill-kyllinger, forårsruller, bøfsandwich og pølser med mere, som blev skyllet ned med Cocio og Jolly Cola – og naturligvis stod der en flippermaskine i lokalet.

Som forretningsmand gjorde min far det godt. Dette ikke mindst med hans baggrund. Jeg tror dog ikke, han så sine succeser og heller ikke anerkendte sig selv. Han havde et lavt selvværd.

Min far bestred ikke forældreevnen. Det betød at under vores mors sygdom og gentagende indlæggelser, blev min søster og jeg passet ude. Det var dels hos min mors veninde og dels hos min farmor og farfar. Min far havde andet at se til. Det var ikke kun arbejde. I nogle år, mens min mor var syg, havde han en yngre elskerinde, der hed Inger. Kun få uger efter min mors død flyttede hun ind i hjemmet og påtog sig rollen som primære forælder, med de evner man må kunne forvente af en kvinde på 24 år. Lettere blev det ikke, da hun året efter fødte sin egen søn. Der var ikke tvivl om, hvem der var barn og hvem der var stedbørn.

Ungdommen

Jeg gik mine 10 år i folkeskolen på Duebrødre Skole. Børn der udsættes for omsorgssvigt mærkes af det. Jeg blev en rod, men passede dog skolegangen nogenlunde. I en periode fra 12-årsalderen og 3-4 år frem fik jeg rodet mig ind i noget, der ikke tåler dagens lys. Her et halvt hundrede år senere, må det skete være omfattet af straffelovens forældelsesfrister.

Min tilståelse er ikke fremsat med stolthed, men er en erkendelse af, hvad jeg blev. Jeg giver det gerne videre til andre med moralen om, at det kan gå galt, hvis man udsætter sine børn for omsorgssvigt.

Min anden halvbror kom til verden i 1973. Det var ikke optimalt, da min fars og Ingers ægteskab på det tidspunkt var på bristepunktet. Min far havde nogle år forinden gentaget tidligere "succes" med en yngre elskerinde. Det var, på det tidspunkt, den kendte "kvaksalver" Arno Wolles datter, Elisabeth. Foruden hvad de ellers må have bedrevet tiden med, var det heste, der var deres fælles interesse. Min far havde en hest opstaldet i "Wolles Ridecenter" i Kattinge.

Min fars og Ingers ægteskab braste voldsomt i 1974 med en beskidt skilsmisssag. Jeg var nu til dels overladt til egne beslutninger og måtte tidligt blive voksen med eget ansvar. Elisabeth blev nu min fars livsledsager. De blev gift i 1980 og flyttede derefter til Irland. Elisabeth fik aldrig en forælderrolle for mig. Hun er kun 10 år ældre end mig, og jeg klarede mig selv, da hun i nogle år blev en del af hjemmet. Den dag i dag har jeg det bedste forhold til Elisabeth, der har titlen farmor for mine sønner.

Som barn havde jeg forskellige interesser, men ingen af længere varighed. Jeg har gået til spejder i KFUM, til fodbold i RB06, til vandski i Jyllinge og medlem af forskellige ungdomsklubber. I en årrække, fra den sene teenageralder til et stykke ind i de voksne rækker, bryggede jeg vin. Det var primært det der hed 3-ugers vin, hvor man købte færdige sæt i Matas eller supermarkedet. Man skulle så blot bruge de medfølgende ingredienser og vand, og så følge den vedlagte opskrift. Ellers var ungdommens interesser den borede Puck vz50 knallert og populærmusik fra hitlisterne. Sidstnævnte er noget jeg til stadighed lytter til.

Som 16-årig fik jeg min første reelle kæreste. Det var Hanne, som jeg var sammen med i mange år. I hendes hjem, der også havde deres problemer, fandt jeg en moderrolle som gav mig tryk og gode livsværdier. Det betød, at jeg gik i en anden retning i livet, som kunne være endt helt anderledes. Jonna, min børns mormor, har stået mig nær lige siden. Det har en skilsmisse fra hendes datter ikke ændret på.

Det tidlige arbejdsliv

Jeg havde flere fritidsjob. De fleste var lavtlønnede og med dårlige arbejdsforhold. De blev derfor kortvarige. Jeg har været avisbud, kartoffelpakker, cykelbud, opvasker og hotelkarl på Hotel Prindsen. Sidst var jeg arbejdsdreng for min far i mere end to år.

Jeg har uafbrudt været i arbejde siden 1. maj 1973, således mere end 51 år. Den dag startede jeg som cykelbud hos Matas i Skomagergade, et arbejde jeg var glad for.

Jeg forlod Duebrødre Skole i juni 1976 med en rigtig dårlig realeksamen. Hvad jeg så skulle var ganske uklart. Skoletræt og doven - var det ikke tænkeligt at læse videre. Fru Mallings udtalelse i min karakterbog nogle år forinden var ganske sigende:

“Henrik sløser med sine gode evner”.

Min far gjorde en stor indsats for at få mig i håndværkerlære. Han havde flere kontakter i byen., men det var ikke noget jeg havde lyst til.

Det lykkedes til sidst min far at overtale mig til at søge ind som konstabelev i Flyvevåbnets Luftværnsgruppe. Han argumenterede med, at jeg nok kunne få et lokalt tjenestested, hvor jeg kunne aftjene min værnepligt, få en god startløn og mulighed for civiluddannelse, mens jeg var i arbejde. Han fik ret i det hele.

Den 1. november 1976 startede jeg på Flyvevåbnets Konstabelskole i Jonstrup nær Ballerup. Efter 4½ måned på rekrutskole med faglig undervisning blev jeg udstationeret til Eskadrille 534 i Tune. Det var Nike raketsystemet, hvor jeg var operatør i radarområdet.

Jeg havde det godt i tjenesten og passede godt ind. Arbejdsområdet var ikke noget jeg ville bruge i fremtiden, da mine tanker lå i det civile arbejdsliv. Jeg var dog heldig at blive tilbudt en stilling som administrationsmedarbejder på eskadrillens kontor. Det grundlagde min karriere.

Den gode eskadrille blev nedlagt den 28. februar 1983. Jeg blev så overført til Hawk raketsystemet, Eskadrille 544 i Svælgsgård mellem Tune og Snoldelev. Her faldt jeg aldrig rigtig til, men var også på det rene med, at det ville blive en kort mellemstation til det civile erhvervsliv.

Jeg gik på civiluddannelse i 1981-82 med en gruppe soldater fra hele landet. Det var på Roskilde Handelsskole, hvor jeg i løbet af et skoleår blev merkonom i regnskabsvæsen. Derudover tog jeg forskellige kurser både på brevscole og ved skolegang gennem civiluddannelsesordningen. Modsat folkeskolen var jeg flittig og arbejdsom og fik gode karakterer.

Min tid i Flyvevåbnet kunne ligne "fjumreår", som blev brugt til at finde ud af, hvad jeg ville beskæftige mig med. Det er blot ikke det indtryk, jeg sent i livet står tilbage med.

I Flyvevåbnet blev jeg formet som et voksent menneske, fik uddannelse og ro samt en idé om i hvilken retning jeg skulle gå i mit arbejdsliv.

Det var ikke kun mig, der var glad for Flyvevåbnet. Tilsyneladende var det gensidigt. Oberst Rasmussens udtalelse i min forholdsattest stod i skarp kontrast til udtalelsen jeg år forinden havde fået af fru Malling:

"Overkonstablen der anvendes som administrationsassistent gør god fyldest i tjenestestillingen. Han er flittig, pålidelig og meget pligtopfyldende samt interesseret i sit arbejde. Han samarbejder godt med andre.

Overkonstablen er meget loyal og omgængelig og han udviser en rolig, høflig og korrekt fremtræden."

Egen bolig

Den 1. december 1978 fik Hanne og jeg lejlighed. Det var en dejlig stuelejlighed på Kastelsvej 7, godt 400 meter fra mit barndomshjem. Flytningen var derfor til at overse. Jeg havde ikke mange møbler, så mit indbo kunne hurtigt klares med et par bilture til det nye domicil.

Kastelsvej er en lille hyggelig vinkelvej tæt på byen og havnen og tilmed udsigt til Domkirken. Nummer 7 er en smuk bygning opført i 1910 i 2 etager. Pudsigt var det, at min far med min farmor og farfar havde boet på 1. sal til højre, da han var helt lille. Vi fik lejlighed i stuen til venstre.

Det var en dejlig 3-værelses lejlighed. Derudover et loftrum, der blev indrettet til kombineret gæsteværelse og vinbryggerstue, kælderrum og cykelskur. Tillige havde vi en fin terrasse og et stykke have. Det kunne ganske enkelt ikke være bedre. Huslejen lød i starten på 1.062,50 kr. månedligt inklusiv aconto varme. Vi havde absolut intet at klage over.

Selvom vi havde det godt på Kastelsvej, var det eget hus der trak. Gerne på Sct. Jørgensbjerg, men det lå desværre ikke inde for vores økonomiske muligheder. I foråret 1985 købte vi en grund i Himmelev og lod et hus opføre. Her flyttede vi ind den 22. juni 1985. Jeg har boet i Rørholm 16 lige siden. Den 19. april året efter blev vi gift.

Det voksne arbejds- og familieliv

Den 1. december 1983 begyndte jeg på et statsautoriseret revisionskontor i Roskilde. De tre første måneder var arrangeret som en praktikperiode gennem Forsvarets Civiluddannelse. Efter godt syv års militærtjeneste afleverede jeg uniformen den 29. februar 1984.

Den 1. januar 1987 startede jeg som regnskabsansvarlig hos VVS-firmaet John A. Hansen A/S i Sølvgade i København. Det er klart, det sted som lønmodtager, jeg har haft det bedst.

Samtidig stiftede jeg en enkeltmandsvirksomhed, så jeg sideløbende med min ansættelse kunne stå for bogføring og regnskaber for andre virksomheder.

Hanne og jeg fik vores første søn Steffen den 20. januar 1988. På det tidspunkt havde jeg en drøm, om at læse videre inde for revisionsbranchen. Sådan blev det ikke. Hus og have, barn og en interesse i at gå til divisionsfodboldkampe med RB06 tog en del af min tid. Jeg måtte prioritere. Man kan ikke det hele, så det blev ikke til nogen større revisionsuddannelse.

Min skolegang taget i betragtning og min karriere i det hele taget, er det alligevel gået mig godt. Jeg kan ikke klage over de arbejdsopgaver og indtægter, der er kommet til mig livet igennem. Jeg

vil give mig selv det skudsmål, at jeg har været driftig, ihærdig, proaktiv, dygtig, snusfornuftig og heldig.

Enlig far og karriereskift

Efter 15 års samvær fik Hanne udlængsel. Der var oplevelser i ungdommen hun var gået glip af og rollen som mor var svær for hende. I starten af 1990 flyttede hun, og jeg var i en periode alene med Steffen. Det varede dog mindre end et halvt år, så ønskede hun at komme hjem igen. Det skete ikke straks, men med tiden blev familien genforenet. Den 16. november 1994 fik vi endnu en søn, Emil.

Samtidig med at jeg var blevet enlig far, fik jeg et arbejdstilbud, der bragte mig i et stort dilemma. Elisabeth og min far havde overtaget naturmedicinfabrikken i Kattinge, men havde bosat sig i Irland. Min far ville gerne have en "vagthund" på stedet, der kunne holde medarbejderne i ørene. Han ville gerne have familien repræsenteret, og mente jeg havde de administrative kvalifikationer der skulle til. Det var rigtig svært for mig, da jeg havde det godt hos John A. Hansen. Udsigten til en lederstilling med mulighed for fremtidigt ejerskab gjorde, at jeg den 1. maj 1990 startede som administrationschef hos Wolle's Nature System A/S. Rollen som "vagthund" tog jeg ikke til mig. Senere blev jeg direktør og medejer. Kort efter min ansættelse blev også min søster ansat på stedet.

At arbejde i en branche der er underlagt myndighedskrav og -kontrol, der ligger udover det rimelige var svært. Det var også problematisk at arbejde sammen med min familie. Ikke mindst når man har en anden mening, når det gælder ret og rimelighed samt menneskelig forståelse. Det er vigtigt at blive drevet af egne værdier.

Jeg fik noget godt ud af at være hos Wolle, men jeg blev aldrig rigtig glad.

Min far døde af kræft i 1997, som betød, at vi nu var tre i familien til at stå for virksomheden. Stadig var det ikke let. I 2007 sagde jeg op og rejste, men var stadig medejer. Året efter solgte vi gården, men fabrikken forblev på stedet som lejer. I 2009 blev virksomheden overdraget til en ny ejer, der gik konkurs i starten af 2011. 88 års drift var forbi.

Det sene arbejdsliv og ny kærlighed

I årene 2003-2008 tog jeg uddannelser i terapi og coaching, primært inden for NLP-området, der står for Neuro Lingvistisk Programmering. Jeg så for mig en fremtid, hvor jeg arbejdede med mennesker i stedet for tal, men det viste sig, at det var svært at komme ind på markedet. Da min regnskabsvirksomhed samtidig begyndte at blomstre, var det den jeg holdt fast i.

Da jeg forlod Wolle, var det til min lille virksomhed, jeg havde haft i 20 år. Til at begynde med var det ikke den store indtægt der var. Der skulle dog løbende komme klienter til, så med årene blev det faktisk en rigtig god forretning. Jeg har aldrig fortrudt jeg valgte at stå på egne ben.

På privatfronten skete det samme i 2000 som 10 år tidligere. Hanne brød ud af ægteskabet og jeg blev alene med begge drengene. Tre år senere blev jeg kæreste med Karin. Hun flyttede til Himmelev i 2007 og vi blev gift i 2009.

I dag har vi i alt fire børnebørn. Karins søn, Rasmus, har Asta på 8 år og Alfred på 4 år. Steffen har Felix på 4 år og Carlo på 2 år. Karins datter Rika, og Emil har ikke børn. Karin og jeg storrives som bedsteforældre. Vi har ofte børnene hjemme hos os.

Livets interesser

I mit barndomshjem havde vi altid schæferhunde. Det fik jeg også, da jeg flyttede til Rørholm. Karin havde en golden retriever, da jeg mødte hende. Under min fuglekongetid har vi måttet tage afsked med Zille, der var en gammel golden retrievertæve. Vi er i øjeblikket uden hund, men tænker i fremtiden at anskaffe os en. I mellemtiden har vi glæde af Karins børns hunde, som vi regelmæssigt ser.

Ved min fars død efterlod han fire gamle Nimbus motorcykler. Jeg tog straks motorcykelkørekort og har i dag to af de gamle Nimbus'er. Begge er fra 1939. Den ene er en solomaskine, mens den anden er med sidevogn. Jeg har ikke meget tid til at køre på dem. Måske får jeg mere tid, når jeg trapper ned på arbejdslivet.

Efter jeg blev 40 år, er sport blevet en stor del af mit liv. Ved et tilfælde og en provokation tilmeldte jeg mig i 1999 til ekstremmaratonløbet "The Great Wall Marathon", der med danske arrangører, samme år blev afviklet for første gang. Løbet foregår i Kina med strækninger over Den Kinesiske Mur samt op og ned ad bjerge. Da der samtidig kan være meget varmt, er det et løb der "trækker tænder ud".

At gennemføre løbet blev begyndelsen på en karriere, jeg aldrig havde forestillet mig. I årene derefter har jeg løbet 80 maratons. Det har bragt mig verden rundt. Jeg har løbet i 24 forskellige lande på alle verdens kontinenter. Foruden løb har det givet mig store oplevelser for livet. Mine drenge var med på en del af rejserne, da de var børn. Her løb de også på kortere distancer. Steffen har som voksen gennemført et maratonløb.

Det blev til mere end maraton. Jeg har løbet tre ultramaraton. Det længste på 132,56 kilometer. Jeg har også haft ambitioner om en ironman, men må erkende, at jeg aldrig bliver gode venner med svømningen. Til gengæld kom jeg ind i bestyrelsen i den lokale triatlonklub. I seks år var jeg klubbens formand.

Min løbekarriere startede i Kina og har fortsat der siden. Jeg er kommet tilbage til "The Great Wall Marathon" hver gang, det er blevet afviklet. Grundet SARS-epidemi og corona-pandemi er løbet blevet aflyst fem gange. Således er det "kun" blevet til 21 løb, senest den 18. maj 2024. Løbet, der startede med danskere alene, er nu en international begivenhed, der har vokset sig stort. Fra 2007 har jeg været den eneste, der har været med hver gang, og jeg har gennemført dem alle. I 2009 blev jeg for første gang præsenteret som "Mr. Great Wall" af arrangørerne. Det var mærkeligt, men jeg har siden taget titlen til mig som en æresbevisning. Jeg er med årene blevet en levende legende og en notabilitet for løbet. Det er specielt, at det er en af de sidste i mål, der bliver hædret ved målstregen og ved den efterfølgende gallafest. Jeg har skrevet ikke så få autografer og er kommet med på mange selfies og billeder. Min alder til trods har jeg stadig en ambition om at gennemføre løbet 25 gange. Det blev ikke lettere, da corona-pandemien fik aflyst løbet fire år i træk.

Forfatterskab

Med min lyst til at skrive og formidle, skrev jeg i 2013 bogen "Hvad du ikke har i benene, må du have i hovedet", hvor jeg fortæller om mine løb og rejser. En engelsk oversættelse blev til "If you can dream it, you can do it". Bøgerne blev udgivet på eget forlag i 2014. Det var - og er - ganske specielt at kunne skrive forfatter på "visitkortet".

I 2021 blev det til endnu en bog, da jeg skrev mine memoirer. Det blev til "Farfar fortæl nu – Giv dine erindringer videre". Den er skrevet til mit førstefødte biologiske barnebarn Felix, men også til hans bror og begge mine sønner. Selv har jeg også et eksemplar, og længere skal den ikke ud. Begge mine bøger har omkring 500 sider inklusive billeder.

Jeg har gennem mange år bidraget med artikler til årshæftet "Jul i Roskilde". Her har jeg skrevet om løb, Fugleskydningsselskabet, Roskilde TRI og erindringsbeskrivelser af forskellige slags.

Helbred

Jeg er i livet blevet beriget med et godt helbred og er stort set mødt op på arbejde hver dag. Når helbredet en sjælden gang har sat mig ud af spillet, har det været med hospitalsindlæggelse til følge. Jeg er blevet opereret for en skæv næseskillevæg, en cyste i bagen og fik pacemaker, da jeg i en periode faldt bevidstløs om flere gange. Pacemakeroperationen ramte mig både psykisk og fysisk, men jeg kunne passe mit arbejde og kom over det i løbet af et par måneder.

Siden 2015 har jeg haft en klemt rygmarv, der betegnes som spinalstenose. Det hæmmer mig, når jeg skal ud af sengen og på andre tidspunkter. Det hindrer mig ikke i at løbe, men det er ikke befordrende for resultatet. For mig er det også vigtigere at deltage end udføre store præstationer. Tre dage efter at jeg blev fuglekonge, blev jeg opereret for lyskebrok, der havde givet mig gener over nogle måneder.

Frivilligt arbejde og ihærdighed

Lige fra skoletiden har jeg været igangsætter, inddraget i frivilligt arbejde og været med til at sikre sammenhold i grupper. I Rørholms Grundejerforening har jeg været revisor siden den stiftende generalforsamling i 1986. Jeg er kasserer i Dansk Lokal TV Arkiv, der skal sikre at lokale tv-udsendelser fra 1980'erne og fremover bliver bevaret for eftertiden. Optagelser, der er lagret på magnetbånd, vil med årene forgå. De skal digitaliseres og ud og leve på internettet, så eftertiden kan få glæde af dem.

Jeg er administrator for flere Facebook grupper. "Roskilde før og nu" har et femcifret antal medlemmer. Det er et forum, hvor mennesker med kærlighed til byen mødes og udveksler minder og billeder fra tiden der svandt. Men også stedet, hvor der er plads til aktuelle begivenheder i byen. Facebook er "brokkerøvenes mødested". Dog ikke i grupper jeg er ansvarlig for. Man skal opføre sig ordentligt og behandle andre med respekt. Det er noget jeg håndhæver.

Min største indsats som frivillig er som hjemmesideredaktør for Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab. Ved et tilfælde kom jeg ind i opgaven i 2008. Jeg blev hurtigt grebet af det, der med årene skulle vise sig, at blive mere omsiggribende end det oprindeligt var tanken. Nogen vil mene, at mindre kunne have gjort det.

Jeg er et menneske der vil gøre tingene "rigtigt". Når jeg går i gang med noget, er det for at fuldføre uden at gå på kompromis med noget, som jeg ikke kan stå inde for. Det kan tage tid og give besvær, men det holder mig ikke tilbage.

Jeg har det rigtig svært med at komme på kant med andre mennesker. Jeg tillader mig bare ikke at være konfliktsky. Jeg må holde fast i det jeg kan stå inde for, hvis jeg skal kunne se mig selv i øjnene. Jeg er ikke "et siv der bøjer sig i vinden", hvis jeg syntes at noget er forkert. Jeg kan forhandle og bøje mig for argumenter, men grundlæggende holder jeg fast i etik og regler. Dette har givet mig knubs og har været til frustration for andre.

Jeg sætter pris på og respekterer Fugleskydningsselskabets tidligere formand Jørgen Ypkendanz. Jeg må dog erkende at vi, med vores forskellige opfattelser, slog os en del på hinanden som formand og redaktør. Det var ikke altid han var enig i mit arbejde, men jeg lod mig ikke diktere. Jeg forbeholdt mig den redaktionelle frihed, hvilket ikke nødvendigvis var i tråd med formandens tanker.

Jeg er sikker på, at Jørgen Ypkendanz også respekterede mig. Det var ham, der foreslog mig til selskabets bestyrelse. Det var nok ikke et tilfælde, at han foreslog det, samtidig med at han selv gik af. Der må være grænser...

I sin afskedstale den 18. marts 2013 nævnte han mig. Jeg fik skudsmålet: "at være meget engageret, meget effektiv, og til tider meget irriterende". Jeg tog det hele som komplimenter.

Jeg må erkende, at jeg har svært ved at fatte mig i korthed. Det bevidner denne levnedbeskrivelse også. Den er blevet den længste nogen fuglekonge har afgivet.

Fuglekongens historie og anekdoter

På sin 50-års fødselsdag modtog fuglekongen en finurlig gave af sin forgænger fra 1995. Dette i form af et indrammede billede, der symboliserer fugleskydningselskabet.

* * * * *

Fuglekongen var 11 år tidligere blevet kongeskytte, til fordel for Erik Tronborg Andersen.

Beskrivelse af fuglekongeskiven for 2023

Skivens titel er “Mr. Great Wall” passerer målstregen på Yin og Yang Pladsen”. Motivet er fra et foto taget den 26. maj 2001 i Huangyaguan, 125 km nordøst fra Beijing i Kina. Det er den første skive i selskabets historie med motiv fra Asien.

Fuglekongen løb sit første maraton netop på samme dato og på denne distance i 1999. Siden kom han igen hvert år, løbet blev afviklet. I 2024 gennemførte han “The Great Wall Marathon” for 21. gang. Arrangørerne gav ham tilnavnet “Mr. Great Wall”, som den eneste i verden, der vedblev at komme tilbage.

Det blev også til mange andre maratonløb, der bragte fuglekongen på rejser til alle verdens kontinenter.

I baggrunden mellem to lokale politibetjente ses fuglekongens to sønner. Steffen var kommet i mål 3½ time tidligere fra sit halvmaratonløb. Han var på det tidspunkt 13 år. Foran ham ses den yngste søn, Emil. Han var seks år og havde ikke løbet. Gode mennesker havde taget sig kærligt af ham, mens hans storebror og far var ude og løbe.

Fra billedmotivet op af rammens indercirkel rejser sig i grå farve en illustration af Den Kinesiske Mur. Her er rammens inderste ring udskåret, så den symboliserer murens ikoniske forsvarshuller. Disse er konstrueret, så man derfra kunne affyre pile og nedkaste sten mod fjenden.

Fra den grå mur er rammens bundfarve rødlig, mens bogstaver og tal samt den yderste ring i rammen er gullig. De to farver symboliserer det kinesiske flag, om end nuancerne ikke er de samme.

Over rammen er udformet en typisk kinesisk tagkonstruktion i sterlingsølv. Hvad der ikke ses med det blotte øje er, at der i 10 af de runde rør er kinesiske tegn, således:

- I venstre side 长城 先生 der står for Mr. Great Wall
- Centreret i toppen 亨里克 der står for Henrik
- I højre side 鸟中之王 der står for fuglekonge

Helt usædvanligt var der tre kunstnere om at udforme skiven. Kunstmaler Anne Koldsø stod at male skiven og rammen i oliemaling, guldsmed Henrik Enig udformede tagkonstruktionen i sterlingsølv mens tømrermester Kim Juel Gregersen skar den inderste ring i rammen, så den symboliserede forsvarshullerne i Den Kinesiske Mur.

Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab

Fuglekonge

År: 2023
 Navn: Henrik Lundgren Brandt
 Fødselsår: 1959
 Titel: Revisor og ekstern bogholder
 Adresse: Rørholm
 4000 Roskilde
 Tlf: 46757271 og 40757271

Medlem af Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab siden: 11. marts 2002.

Skytten

Navn: Kevin Hjorth Andersen
 Adresse: Gyvelvej 4 A, 1. th., 4000 Roskilde
 Våben: Anschütz salonrifel type 1416-cal

Medlem af Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab siden: 18. marts 2013

Kommentarer til skydningen:

Efter en juni måned med tørke og afbrændingsforbud sankthansaften flere steder i landet, gik vi ind i juli måned med et mere ustadigt og vådt vejr. Skydebrødrene var heldige med vejret under marchen. Det begyndte at regne let på stykket henover Domkirkestræde, men holdt kort efter inde. Der var efterfølgende tørvejr til skydebrødrene op af eftermiddagen nød frokosten i Restaurant Håndværkerens lokaler.

Efter velkomsten i museets gård, hvor fuglekongen bød på en morgenbitter, ledte marchleder Kevin Hjorth Andersen assisteret af marchlederassistent Henrik Dyrvig skydebrødrene gennem byens gader til Stændertorvet. Her ønskede viceborgmester Jette Tjørnelund skydebrødrene en god dag.

Inden fugleskydningen modtog Ole Amsinck 50 års erindringsemblemet. Samme fortjeneste tilfaldt glarmesterbrødrene Poul Erik og Ove Christensen, der begge var fraværende på dagen. Poul Erik Christiansen og Teit Christiansen blev tildelt 40 års erindringsemblemet. Sidstnævnte var ikke til stede. Endelig var der 25 års erindringsemblemet til Toni Minke, Lars Bo og Niels Kær Møller. Kun førstnævnte var til stede til overbringelsen. Derefter blev årets otte nye skydebrødre præsenteret for selskabet.

Efter tre år med coronapandemi med nogle og firs deltagende, mødte 94 skydebrødre op til skydningen, mens 84 deltog i den efterfølgende frokost. Der skulle affyres 465 skud før brystpladen faldt til jorden og fugleskydningen var forbi. For at nå tidsplanen blev højre vinge sprunget over.

Fugleskydningens afvikling

Sted: Restaurant Håndværkerens have
 Dato: 4. juli 2023

Fugleskydningssskiven

Motiv: Skivens titel er “Mr. Great Wall” passerer målstregen på Yin og Yang Pladsen”.

Uddybende forklaring på motivvalg:

Skivens titel er “Mr. Great Wall” passerer målstregen på Yin og Yang Pladsen”. Motivet er fra et foto taget den 26. maj 2001 i Huangyaguan, 125 km nordøst fra Beijing i Kina. Det er den første skive i selskabets historie med motiv fra Asien.

Fuglekongen løb sit første maraton netop på samme dato og på denne distance i 1999. Siden kom han igen hvert år, løbet blev afviklet. I 2024 gennemførte han “The Great Wall Marathon” for 21. gang. Arrangørerne gav ham tilnavnet “Mr. Great Wall”, som den eneste i verden, der vedblev at komme tilbage.

Det blev også til mange andre maratonløb, der bragte fuglekongen på rejser til alle verdens kontinenter.

I baggrunden mellem to lokale politibetjente ses fuglekongens to sønner. Steffen var kommet i mål 3½ time tidligere fra sit halvmaratonløb. Han var på det tidspunkt 13 år. Foran ham ses den yngste søn, Emil. Han var seks år og havde ikke løbet. Gode mennesker havde taget sig kærligt af ham, mens hans storebror og far var ude og løbe.

Fra billedmotivet op af rammens indercirkel rejser sig i grå farve en illustration af Den Kinesiske Mur. Her er rammens inderste ring udskåret, så den symboliserer murens ikoniske forsvarshuller. Disse er konstrueret, så man derfra kunne affyre pile og nedkaste sten mod fjenden.

Fra den grå mur er rammens bundfarve rødlig, mens bogstaver og tal samt den yderste ring i rammen er gullig. De to farver symboliserer det kinesiske flag, om end nuancerne ikke er de samme.

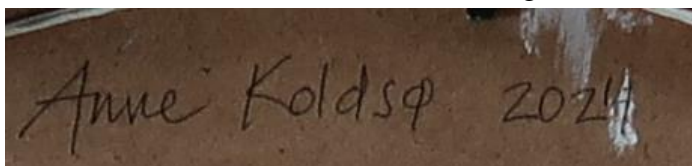
Over rammen er udformet en typisk kinesisk tagkonstruktion i sterlingsølv. Hvad der ikke ses med det blotte øje er, at der i 10 af de runde rør er kinesiske tegn, således:

- I venstre side 长城 先生 der står for Mr. Great Wall
- Centrert i toppen 亨里克 der står for Henrik
- I højre side 鸟中之王 der står for fuglekonge

Helt usædvanligt var der tre kunstnere om at udforme skiven. Kunstmaler Anne Koldsø stod at male skiven og rammen i oliemaling, guldsmed Henrik Enig udformede tagkonstruktionen i sterlingsølv mens tømrermester Kim Juel Gregersen skar den inderste ring i rammen, så den symboliserede forsvarshullerne i Den Kinesiske Mur.

På bagsiden af skiven har fuglekongen lavet en lomme der indeholder et A4-hæfte med alle informationer om skiven, fuglekongen, kunstnere og fuglekongens tale til Danmarks Majestæter der blev fremført på fugleskydningsdagen tirsdag den 2. juli 2024.

Oven over hæfter har kunstmaler Anne Koldsø skrevet sin signatur samt årstal for færdiggørelsen.

Roskilde Museum

Skiven malet af

Navn: Anne Koldsø
 Adresse: Aldersrogade 6 F, 2.
 2100 København Ø
 Tlf.: 23472552

Rammens forsvarshuller i Den Kinesiske Mur skåret af

Navn: Kim Juel Gregersen
 Adresse: Truelstrupvejen 3
 4130 Viby Sjælland
 Tlf.: 40723214

Rammens kinesiske tagkonstruktion udformet i sølv smedet af

Navn: Henrik Enig
 Adresse: Karen Olsdatters Stræde 7
 4000 Roskilde
 Tlf.: 21142484

Skema udfyldt af: Henrik Lundgren Brandt

Dato: 2. juli 2024

Neg.nr.

Levnedsbeskrivelse af kunstmaler Anne Elisabeth Sanddal Koldsø

Kunstnerens fulde navn er Anne Elisabeth Sanddal Koldsø. Født den 19. august 1972.

I 2024 gav kunstneren sin levnedsbeskrivelse til selskabet. Den lyder således:

Da jeg fik i opdrag, at udføre årets fuglekongeskive af Henrik Brandt, startede et tæt og spændende samarbejde, hvor Henrik havde mange gode tanker og idéer til sin kommende skive, der skulle portrættere hans store passion og kald, maratonløbene på den kinesiske mur. Jeg håber, at jeg har løst opgaven tilfredsstillende. Jeg har i hvert fald gjort mit allerbedste, og det har været et interessant og fornøjeligt værk at udføre.

Jeg arbejder i dag hovedsageligt med portrætbestillinger, men har igennem livet også lavet andre ting - altid med den kreative åre som den røde tråd.

Jeg er født i Aarhus den 19. august 1972, som nummer fire i en søskendeflok på fem. Der var altid liv i huset og mennesker omkring mig i min opvækst. Det i sig selv nærrede det kreative i barnet, tænker jeg. Et af mine tidlige minder - og måske min første fysiske kreation - er, at jeg i min fars træværksted slog så mange søm i et bræt, som det kunne bære. Øhhrm, kreation er måske så meget sagt, men jeg lavede i hvert fald et pindsvin, hvis nogen skulle have spurgt – og det var måske den allertidligste form for mesterlære, jeg har sat mig selv i. Med min far beskæftiget med sit, lige dér ved siden af mig i værkstedet. Min far, Mads Sanddal Koldsø, var uddannet tømrer og ingeniør, og min mor, Marie-Louise Koldsø, var uddannet børnehavepædagog, men blev hjemmegående efter fødslen af mig. Deres fag og interesser løber videre i mig og kommer til udtryk i både mine erhvervsvalg og mine mange interesser.

Mine første skoleår var på en Rudolf Steiner skole, og af både godt og skidt der kan siges derom, vil jeg pointere, at jeg var meget glad for alle de kreative fag. Tegning og maleri var på ugeskemaet og blev selvfølgelig helt centrale yndlingsfag. Men jeg blev også præsenteret for fag som keramik, skomagerarbejde, kobbersmedje med mere, og jeg fandt det hele meget interessant - jeg blev aldeles opslugt af at gøre et godt arbejde i alle de kreative værkstedsfag. På efterfølgende efter- og højskoleophold opsøgte jeg derfor selvsagt de kreative fag, og min første uddannelse er som industriel designer fra Danmarks Designskole. Det var en uddannelse, hvor jeg kunne dykke ned i alle materialer og bearbejdningsmuligheder, og jeg boltrede mig på skolens mange værksteder. Jeg arbejdede efterfølgende i en ti års tid med produkt- og møbeldesign, hvor jeg de sidste fem år var ansat i en møbelvirksomhed i Vestjylland.

En anden rød tråd i mit liv har været, at jeg ikke har været ked af at rejse både udenbys og udenlands for at opsøge viden, uddannelse eller arbejde.

Efter min gymnasietid rejste jeg til England, hvor jeg boede og arbejdede i et lille års tid i et stort udstillingscenter. Herefter, og via et ophold på Holbæk Kunsthøjskole, forlod jeg min fødeby Aarhus og rejste til København, som efterfølgende har været min gennemgående base – med afstikkere undervejs.

Under min designuddannelse havde jeg et udvekslingsår i Holland, jeg var som nævnt fem år i Vestjylland, og min seneste uddannelse som klassisk realistisk maler tog jeg i henholdsvis Göteborg og Firenze.

Mine år i Vestjylland gav mig god fritid (læs: jeg var langt væk fra familie og nære venner) til at genoptage min gamle passion for billedkunsten, og jeg begyndte at male igen. I den proces blev jeg sulten på mere faglig udvikling, og jeg opsøgte kurser så som sommerophold på udenlandske

kunstakademier, hvor der undervistes i den klassisk realistiske tilgang til faget. Jeg ønskede at dygtiggøre mig og at dykke ned i håndværket og traditionerne indenfor malerkunsten, og allerede på mit første kursusophold på et klassisk kunstakademi følte jeg mig aldeles hjemme. Året efter var jeg sikker, jeg måtte forfølge den treårige uddannelse på The Florence Academy of Art. Jeg spændte livremmen ind, sparede op og søgte legater, så jeg godt et år efter kunne påbegynde uddannelsen. I mine ferier tog jeg alt det arbejde jeg kunne få og jeg søgte fortsat legater, og det lykkedes mig således at gennemføre hele uddannelsen uden pauser. Da den klassiske uddannelse ikke findes herhjemme og jeg ikke kunne tage SU med til den, var det på sin vis nogle (økonomisk) magre år, jeg gennemlevede - men meget, meget rige år på lærdom, kunst- og kulturoplevelser. Jeg var fuldt ud bevidst om, hvor privilegeret jeg var, at jeg kunne dykke 100% ind i kunstens univers i de år.

Efter jeg kom hjem fra kunstakademiet i Italien, har jeg etableret mig som klassisk realistisk maler med base i København. Jeg maler både portræt- og stillebenmalerier af opstillinger - af hovedsagelig keramik, frugt og grønt. Stillebenmalerierne sælges igennem mine gallerier, men ak, jeg har ikke kunnet give dem meget opmærksomhed de seneste år, da jeg har travlt med portrætbestillinger. Jeg er meget begejstret for arbejdet med portrætmalerier, hvor jeg får lov at møde mennesker, lære dem at kende og gengive både lighed, atmosfære og personlighed i deres portrætmalerier. Jeg får bestillinger fra både privatpersoner, organisationer - og for et enkelt rådhus har jeg udført et portræt. Men GDPR er vores ven, og jeg siger ikke mere.

Jeg har haft portrætmalerier udstillet på blandt andet The 20th Century Theater i London, Vestjyllands Kunstmuseum – Janusbygningen, Dronninglund Kunstcenter, The Mall Galleries i London, Frederiksborg Slot og Ljungbergmuseet i Sverige. Jeg har malerier præsenteret på gallerierne: Davis Gallery i Bredgade, København og Galleri5000, Filosofgangen i Odense.

For et fyldestgørende cv, gå gerne til min hjemmeside: www.annekoldso.com.

Som en del af min kunstneriske praksis er jeg også medlem af flere kunstnersammenslutninger og foreninger. Jeg er medlem af BKF - Billedkunstnernes Forbund, jeg er bestyrelsesmedlem af den gamle og traditionsrige billedkunstnerforening 'Kunstnerforeningen af 18. November', der i år kan fejre sin 182-års fødselsdag, og hvor kunstnere som blandt andet Hammershøy, Krøyer og Tuxen også tidligere har været medlemmer, og sidste år var jeg medstifter af den nyetablerede "Kunstnerforeningen for Figurativ og Kontemporær Realisme", KFKR.

Min fritid bruger jeg på svømning, yoga, vinterbadning, surbrødsbagning, venner, søskende og søskendebørn, litteratur, skoven og for nyligt har jeg endnu engang genoptaget en gammel passion, nemlig keramikken. Det skulle udelukkende være som en hobby, havde jeg sagt til mig selv. Men ikke længe efter at jeg begyndte at genvinde grebet om arbejdet ved drejebænken, kom jeg i tanke om, at jeg holder meget af at gengive keramiske overflader og produkter i mine stillebenmalerier - så hvis det kan forblive en hemmelighed os imellem, tænker jeg, at det kunne være oplagt at designe en portion interessante keramiske vaser og skåle, til at indgå i kommende stillebenmalerier. Det er bare en tanke, nu får vi se.

Hvis du vil følge mine løbende offentliggørelser af nye malerier, kommende udstillinger, procesfotos eller andet jeg poster, er du meget velkommen til at følge mig på Instagram: @annekoldso.

Tak for din interesse, og for at have læst med hertil. God dag, med hvad den må byde. Hilsen Anne Koldsø

Levnedesbeskrivelse af guldsmed Henrik Enig

Født den 5. november 1966.

Henrik Enig har konstrueret den kinesiske tagbelægning i sterlingsølv, der er lagt over rammen, samt indgraveret kinesiske tegn tre steder på tagets rør, på Henrik Brandts skive for 2023.

I 2024 gav kunstneren sin levnedesbeskrivelse til selskabet. Den lyder således:

Jeg er født og opvokset i Himmelev. Barndomshjemmet var i de først fem år Sognevej 41. Herefter fik mine forældre bygget en stor murermestervilla på Norddalen 6.

Mine forældre hed Kylie (døbt Berta) og Carl-Christian. Min storesøster hedder Lise.

Skolegangen foregik på Himmelev skole, hvor jeg gik ud af 10. klasse. Jeg har spillet fodbold i mine unge år i HVB og senere blev det tennis i RTK. Jeg havde fritidsjob som bydreng hos Andersen & Enig. Det indebar bl.a. jeg sammen med de andre bydrengene fra Roskildes butikker, stod i lang kø ved bl.a. posthuset inden lukketid. Når det nærmede sig den sidste dag i måneden skulle man spotte i hvilken kø bankbudene stod, da det altid tog lang tid med girokortbetalingerne.

Min første læreplads var som elektronikmekaniker i en virksomhed der hed Circuit Design, som startede på Maj Allé i Herlev. Jeg startede i slutningen af 10. klasse med at komme efter skole og hjælpe med alt forefaldende arbejde. Tit var jeg først hjemme efter midnat. Så lidt klatøjet var jeg jo nok i skolen den efterfølgende morgen.

Elektronik var og er stadig min store interesse. Mine første lærebøger var skrevet af Jan Soelberg, som også blev min læremester og chef i Circuit Design. Virksomheden lavede printplader og beskrivelse af konstruktionen. Medlemmer kunne købe elektronikkomponenter til printpladerne hos os eller selv skaffe dem.

Virksomheden voksede, så adressen i Herlev blev for lille. Vi flyttede herefter til Karlstrup på en gammel gård der hed Karlstupgård. Her fik vi tømt grisestalden og hugget betonen ud, så forretningen blev opført der. Til stadighed blev virksomheden udvidet.

Som en af de første i landet importerede vi PC'er fra Taiwan. I starten kom der ti stykker senere en hel 20 fods container fyldt med dem. Det gik stærkt. Alle produkterne var næsten solgt før de kom hjem fra Taiwan.

Jeg blev udlært med den højeste karakter. I læretiden fik jeg meget frie hænder, da min chef vidste jeg kunne gennemføre projekterne og det altid blev færdigt til tiden. Nogle gange sad vi i 48 timer og arbejdede for at blive færdige inden deadline. Vi nåede det altid.

Jeg har lavet rigtig mange spændene projekter.

Et af mine første store soloprojekter var en ministyringscomputer, hvor jeg lavede alt - diagram, printplade, design og software. Min chef sagde, at jeg ikke var god til tekst. Det var sandt nok, men jeg blev bedre.

Jeg blev udviklingschef og fik mulighed for at besøge virksomheder i Taiwan to gange. Den ene gang helt alene. Jobbet indebar, at jeg skulle hjælpe alle de ingeniørstuderende med udvikling af konstruktioner. Min arbejdstid blev meget lang, men jeg synes det var spændende. Arbejdstiden voksede og lønnen var ikke imponerende, så jeg sagde op i december 1990. Min chef døde kort efter, i februar 1991 under en solotur i helikopter, da han var ved at tage certifikat.

Jeg havde ikke lyst til at være guldsmed. Da jeg med mine forældre som barn var med på guldsmedemesser, blev jeg mødt med kommentarer som "du er den nye generation". Så det skulle jeg bare ikke.

Da jeg flyttede ind i lejligheden på 1. sal over butikken, gik jeg ofte ned og kikkede i forretningen og værkstedet. Her snakkede jeg med guldsmeden på værkstedet, der havde over 60 års erfaring. Han opnåede faktisk at blive 75 år før han gik på pension.

Da den gamle guldsmed i starten af december 1990 meldte ud at han ville stoppe, spurgte min far om jeg havde lyst til at komme i lære. Jeg sagde ja, men krævede tre måneder til at se, om det var noget jeg ville fuldføre.

Jeg fik interesse for faget og gik herefter i lære på ny i 3½ år. Jeg blev udlært i 1995 og fik bronzemedalje for mit svendestykke. Min far græd, da han læste brevet op. Jeg troede, han lavede sjov, men det var ikke tilfældet. Til medaljen hørte et besøg på Københavns rådhus og med tilstedeværelse af Hendes Majestæt Dronning Margrethe, som jeg fik æren af at trykke i hånden.

Jeg blev medejer af butikken i 1991 og havde fuldt ejerskab fra 2001.

Jeg blev formand for indkøbsforeningen Guldsmederingen, som var en sammenslutning af guldsmede i landet. Senere blev jeg formand i Sjællands Guldsmedeforening og kom derved automatisk med i bestyrelsen for foreningen der nu hedder Danmarks Guldsmede og Urmagere. Jeg var med til at nedlægge alle lokalforeninger, da medlemstallet dalede. Derved fik vi lavet en stærk landsorganisation. Jeg var med i flere udvalg inden for branchen. Nu sidder jeg kun i en fondsbestyrelse.

Jeg bor stadig på 1. sal over butikken og er dermed tæt på arbejdspladsen. Jeg er stadigvæk glad for mit arbejde, som er fantastisk spændende. To dage er aldrig ens. Der er altid travlt. Det var kun i perioden med corona, jeg for alvor kom i bund med opgaverne.

Vi påtager os mange spændende opgaver. Forskellen mellem mit elektronikjob og guldsmedearbejdet, er at se glæden ved det man laver. Den direkte kundekontakt var der ikke i elektronikjobbet.

Min far blev fuglekonge i 1991. Ved morgenbordet året efter, hvor bestyrelsens ankom i haven på Norddalen, snakkede jeg en del med Per Handberg, der fortalte om selskabet. Herefter spurgte jeg min far, om han ikke kunne stå som proponent for min optagelse. I 1993 blev jeg optaget i Roskilde og Omegn Fugleskydningssselskab. Senere kom jeg med i bestyrelsen.

Jeg er aktiv i Odd Fellow logen Kong Hroar. Her er jeg også fjerde generation, som det er tilfældet i guldsmedebutikken.

Jeg blev valgt til Roskilde domkirkes menighedsråd i 2012, efter at været suppleant i fire år. Jeg har tillidshverv som domkirkeværge, hvilket jeg har været siden jeg kom ind i rådet. Jeg sidder i Kirkegårdsudvalget, Kirkebygnings- og ejendomsudvalget samt PR- og kommunikationsudvalget.

Jeg er med i en lille gruppe, der udvikler på en fuldstørrelse og oprindelig Dragen jetfly fra militæret. Den står på taget af fritidsklubben Viadukten. Jeg har været med til at udvikle styringshardware/software til styring af hydraulikbevægelser, så man kan sidde i det originale cockpit på flyveren og "flyve" med Microsoft flysimulator.

Jeg er gift med Pia, som jeg har kendt siden 1992. Vi blev gift i 1993. Vi har tre børn Simon, Sarah og Susanne. Sarah har to børn, Emilia og Cornelius. Pia er firmaets ansigt udadtil og er chefen i forretningen. Pia er en uvurderlig hjælp for mig. Jeg sætter meget pris på hendes indsats, også i butikken.

Simon er møbelsnedker. Sarah er SOSU-assistent. Susanne søger midler til at færdiggøre hendes ph.d.-projekt i Parkinsons sygdom.

Vi har sommerhus ved Asnæs Indelukke, som vi købte for 20 år siden, da børnene var små. Det er vores fristed, hvor vi kan slappe af efter en travl tid.

Børnene låner sommerhuset fra tid til anden. Ellers forbeholder vi det til os selv, da det skal være klar når vi har muligheden for at komme derop.

I sommerhuset er jeg formand for grundejerforeningen, hvilket jeg har været i 10 år. Dette er mit sidste år, da jeg går af efter generalforsamlingen i den kommende sommer.

Levnedsbeskrivelse af tømrermester Kim Juel Gregersen

Født den 8. januar 1974.

Som kunstner har tømrermester Kim Juel Gregersen på fuglekongeskiven for 2023 skåret den inderste ring på skivens ramme, så den symboliserer forsvarshullerne i Den Kinesiske Mur.

I 2024 gav kunstneren Kim Juel Gregersen sin levnedbeskrivelse til selskabet. Den lyder således:

Jeg er født og opvokset i Himmelev/Roskilde. Jeg er født d. 8. januar 1974 i Roskilde, døbt og konfirmeret i Himmelev Kirke.

Barndomshjemmet var for enden af Klosterengen, kort før overgangen til Langagervej. Mine forældre direktør Birgit og tømrermester Leif Nielsen bor der stadig. Familien bestod tillige af min storebror Brian og min lillesøster Pia.

Jeg har gået i skole på Himmelev skole, hvor jeg afsluttede 9. klasse i 1989.

I barndommen var jeg aktiv i HVI - Himmelev-Veddelev Håndklub. Lommepengene blev tjent ved uddeling af Roskilde Dagblad, og som bydreng for tøjbutikken TTU.

Efter 9. klasse startede jeg i tømrerlære hos tømrermester Erling Nielsen, Himmelev Bygade.

I 1993 afsluttede jeg min læretid med svendeprøven, hvor jeg fik "Antaget med ros".

Herefter har jeg arbejdet hos både store og små tømrervirksomheder, indtil jeg i 2015 grundlagde min egen tømrervirksomhed "Kim Juel Gregersen ApS". Min store interesse for faget har jeg med fra barnsben, da jeg altid har gået på min fars værksted, Klosterengen 144, hvor han fra 1968 har drevet tømrervirksomhed.

Fra 1993 til 1994 aftjente jeg 9 mdr. værnepligt i Farum ved sanitetskompagniet, hvor jeg blev uddannet sygepasser på Jægersborg Kaserne.

I 1992 mødte jeg mit livs kærlighed Hanne Bindslev Andersen. I 1996 blev vi gift i Roskilde Domkirke. I 2000 fik vi vores søn Niels Juel Gregersen, der er laborant på Novo Nordisk, og som også er medlem af Fugleskydningselskabet. Det samme er min far, så vi er tre generationer i det ærværdige stolte selskab.

I 1998 købte vi et parcelhus i Viby.

I 2005 købte vi hus på landet, med 2½ tønder land til, stadigvæk i Viby. Et ældre hus som trængte til en kærlig hånd. Huset blev totalrenoveret, vi lod dog ydermurene blive stående, men alt andet har jeg selv bygget op i min fritid. Huset fremstår i dag som vores drømmehus.

I min fritid er jeg aktiv på Roskilde Festival og har været det siden 1985. Hvert år yder jeg over 100 timers frivilligt arbejde, som helårsfrivillig. Jeg står for pladshagnet, som er ca. 30 km langt.

Ud over det er jeg aktiv i gravhundeklubben, hvor jeg bl.a. lægger vildtspor til undervisning og sporprøver. Jeg har også en gammel veteran Landrover 88, som jeg skruer lidt på.

Fuglekongens tale til Danmarks Majestæter 2024

Deres Majestæt, kære Kong Frederik

Jeg ønsker Dem et varmt tillykke med Deres tronbestigelse tidligere på året. Det er mit håb, at De vil få en flot og værdig årrække som Danmarks konge. Forbundne, forpligtet, for kongeriget Danmark. Jeg tror på Dem.

Vi er hver for sig inden for det sidste år blevet kåret til konge. Jeg er meget bevidst om forskellen på Deres og min status. Begge er vi maratonløbere. Disse to sammentræf er baggrunden for den skive, jeg i dag har givet til fugleskydningsselskabet.

Jeg løb mit første maraton netop på Deres 31-års fødselsdag. Jeg har ladet mig fortælle, at arrangørerne havde inviteret Dem til at deltage i løbet, men at hoffet havde takket nej på Deres vegne.

Da jeg 14 år senere skrev min bog om maratonoplevelser, henvendte jeg mig til hoffet med et ønske om at få Deres personlige ord på bogens forsideflap. Her modtog jeg også et pænt og respektfuldt afslag.

I 2001, på Deres 33-års fødselsdag, løb jeg maraton på nøjagtig samme sted som to år tidligere. Her blev taget et ganske specielt billede i det øjeblik, jeg passerede målstregen. Det, for mig ikoniske billede, ligger til grund for den nye fuglekongeskive.

I Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab er en af fuglekongens traditionelle pligter, at holde en tale til Danmarks regent på sin sidste dag som fuglekonge. Denne ærefulde opgave påtog jeg mig med glæde og stolthed, da jeg sidste år blev kåret til fuglekonge.

Proaktiv som jeg er, skrev jeg kort tid efter udnævnelsen min tale til Deres mor. Hendes ”nytårsbombe” et halvt år senere, omdefinerede med ét mine vilkår. Det skulle lige synkes, men beslutningen var klog, nyskabende og snusfornuftig. Egenskaber der har været kendetegnende for hele Deres mors regentperiode.

Uden sammenligning i øvrigt har jeg valgt også at være nyskabende. Jeg tror og håber, det vil være med Deres forståelse og accept.

Jeg har valgt at holde min tale til Deres mor, som var hun stadig regent. Dette som en hyldest til hende og en anerkendelse af hendes virke for Danmark i hele mit liv og før det. Således får jeg den særdeles specielle ære at blive den sidste fuglekonge, der taler til Deres mor og den første der taler til Dem.

Deres Majestæt, kære Dronning Margrethe

Den 9. april 1940 blev landet ramt af chok. Oprob! til Danmarks Soldater og Danmarks Folk, blev i form af flyveblade nedkastet fra tyske flyvemaskiner. Danmark var besat.

Der gik blot en uge før lyset brød frem fra mørket. Kronprinsesse Ingrid nedkom med Dem og

folket fik glæde og håb for fremtiden. Der var dog det men, at De var prinsesse og ikke prins. De ville ikke kunne arve den danske trone. Tronarvingen ville komme, når De efterfølgende ville få en lillebror. I årene derefter kom først prinsesse Benedikte og dernæst prinsesse Anne-Marie. Landet var begejstret for de tre små prinsesser, der blev fulgt i ugens udgave af Billed-Bladet.

Danskerne elskede Dem og deres søstre. Det samme gjorde kongeparret, der havde overtaget tronen ved Deres farfars død i 1947. Problemet var blot at kronprinsen aldrig kom og tronen så ud til at skifte slægt, når Deres far engang ville afgå ved døden. Deres farbror og efter ham Deres fætter, stod

til at blive landets kommende konger. Det var ikke i overensstemmelse med befolkningens ønske.

Ved en ændring af tronfølge-loven i 1953 blev De Danmarks kommende regent. Dette ikke til Deres udelte begejstring. De så hellere Dem selv som arkæolog. Sådan skulle det ikke være. De affandt dem med ansvaret og voksede med opgaven som tronfølger. Desværre måtte De tiltræde hvervet langt tidligere end ventet. Ved Deres fars død i januar 1972, blev De verdens yngste regent som blot 31-årig.

Jeg har mine personlige erindringer fra Deres fars bisættelse, da jeg sad på taget af en telefonboks ved Hestetorvet og så Dem i sorte klæder, knuget af sorg, gå efter Deres fars bære gennem Roskildes granbelagte gader.

Årene er gået. Efter mere end 50 år på tronen er De nu verdens længst siddende regent og den længst siddende monark i Danmarkshistorien. Der er næppe nogen af de tilstedeværende, der husker da De ikke var en del af Danmark. Deres valgsprog "Guds hjælp, folkets kærlighed, Danmarks styrke" er gået i opfyldelse. De har formået at modernisere kongehuset, om end det ikke har været problemfrit. Dette med størstedelen af befolkningens forståelse og accept.

Kærligheden mellem Dem og folket er gensidigt. Dette også når De sætter Dem i respekt. Dumsmarte bemærkninger er ikke velsete. Vi kalder Dem Daisy, men vi skal ikke komme for tæt på. Der må være en distance. Vi har jo ikke alle sammen gået i klasse med Dem.

De kunne være blevet en dygtig arkæolog, men blev en fantastisk dronning. Det vil De være til De "falder af pinden". Danmark kan med sindsro se frem til, når den tid må komme. Som en god læremester har De givet det nødvendige videre til populære kronprins Frederik, der med sin kronprinsesse Mary, kan gå i Deres fodspor.

Kære Dronning Margrethe. På Danmarks vegne takker jeg Dem for 52 år som landets regent. Der var en, der ønskede sig at blive Kong Henrik. Jeg fik æren i et år.

Jeg vil slutte af med at bede skydebrødrene rejse sig og udbringe et nifoldigt leve for Hendes Majestæt, Dronning Margrethe II af Danmark og Hans Majestæt, Kong Frederik X af Danmark.

Roskilde, den 2. juli 2024
Henrik Brandt

